

عنوان مقاله:

هندسه، معماری و موسیقی؛ هندسه، سازما نده مشترک بین هنرهای معماری و موسیقی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی با رویکرد توسعه و فناوری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیدمحمد رضا فاروقی - مدیر گروه پژوهشی آمایش سرزمین استان گیلان، دانشگاه گیلان

دلارام یزدانی - کارشناس معماری، دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

هندسه که از روز نخست آفرینش فضا، ساخت جهان بر آن استوار است چه آن چه حکمای قدیم آموزش میدادند و چه آن چه امروزه در دانش نو بدان بها داده می شود، عامل مشترک سازما نده فضای موسیقایی و کالبد معماری محسوب م یشود. شئون مختلف هنر، از جمله معماری و موسیقی، دارای اصول مشترکی هستند که در ساختار، مفاهیم و اجزای آنها جاری و ساری است. این اصول که نشأت گرفته از معرفت و حکمت هرقومی میباشد، دارای شک لهای مفهومی مشترکی هستند؛ چرا که هندسه، تجلی ریاضی و عدد در قالب اشکال، اصوات و رن گها می باشند. به نظر می رسد آن چه که سبک ها و مکاتب معماری و موسیقی فرهن گها و اقوام را از همدیگر متمایز م یکنند، تناسب انتخابی و قانونمندی کاربرست و همجواری اشکال و اصوات در کنار هم م یباشد که نتیجه ی آن محصولی است متمایز که جزئی از هویت هر قوم، مکتب یا سبکی را شکل می دهد. هویتی که برای ایرانی معاصر به سبب هجوم مدرنیته از دنیای غرب، کم رنگ شده است. معمار ایرانی معاصر چندیست در به در هویتش را م یجوید و نشان ههایش را صرفا در عناصر ظاهری و شکلی کاوش م یکنند و به کار می بندند. این روش تا حدودی موفقی تأمیز بوده اما به زعم اکثر کارشناسان راه حل بهینه به شمار نم یرود. هدف از این تحقیق شناخت نقش هندسه به عنوان عامل سازما نده معماری و موسیقی سنتی ایران است تا از این طریق به جستجوی هویت گمشده ی معماری ایرانی بپردازد. در این پژوهش از روش سیستماتیک با ساختار اثبات گرایی استفاده شده است. در جمع آوری داده ها از روش کتابخانه ای بهره برده است. نتایج حاصل از تحقیق بیانگر اینست که هندسه توسط اصولی همچون وحدت گرایی، درون گرایی، سلسله مراتب و کاربرست اشکال در ساختار اثر همواره در حکمت و هنر ایرانی اسلامی از جمله معماری و موسیقی ایرانی جاری بوده است.

کلمات کلیدی:

هندسه ، موسیقی ایرانی ، معماری ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531498>

